

Cedrus deodara

cedr himalajski

(C) fot. Gabriel Tomżyński

Malownicze drzewa w ojczyźnie - w Himalajach, dorastające do 50 m wysokości. Pokrój początkowo stożkowy, z wiekiem szeroki, rozpostarty. Pędy jasne, zróżnicowane na długopędy i krótkopędy, pokryte igłami- na długopędach pojedynczymi, a na krótkopędach zebranymi w pęczki. Igły o długości od 2-6 cm, zielone lub niebieskozielone. Szyszki duże, sterzące, pękate, do 10 cm długości i 7 cm szerokości, po kilku latach rozpadają się na drzewach. Do uprawy wymaga gleb gliniasto-piaszczystych, przepuszczalnych i osłoniętych, ciepłych stanowisk. Uprawa możliwa tylko w najcieplejszych rejonach kraju. Gatunek amatorski traktowany jako ciekawostka ogrodowa. Wprowadzony do uprawy w Europie w 1831 r.

autorzy opisu tekstowego: Szkółka Roślin Ozdobnych Wiesław SZYDŁO Wiesław Szydło

zasięg geograficzny	zachodnie Himalaje
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	drzewiasty rozłożysty stożkowy
docelowa wysokość	od 15 m do 20 m
barwa liści (igieł)	szare, niebieskawe, srebrzyste ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone

owoce	szyszki, szyszkojagody
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	przeiętna ogrodowa
walory	ciekawy pokrój ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
zastosowanie	ogrody przydomowe parki soliter (pojedynczo)
strefa	7b

autor opisu tabelarycznego: Wiesław Szydło, Szkółka Roślin Ozdobnych Wiesław SZYDŁO;

